

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den 1. januar 1992 trådte lov nr. 216 af 10. april 1991 om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser i kraft. Herved implementeredes Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs direktiv af 3. maj 1989 (89/336/EØS) om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet (EMC-direktivet) i dansk lovgivning.

Direktivet og den danske lov skulle efter de oprindelige planer træde i kraft den 1. januar 1992, men det blev hurtigt klart, at en længere overgangsperiode ville være nødvendig. Med vedtagelsen den 28. april 1992 af direktiv nr. 92/31/EØF forlængedes overgangsperioden for markedsføring og ibrugtagning af elektriske apparater, som ikke opfyldte EMC-direktivets krav, til den 1. januar 1996. Denne forlængelse af overgangsperioden var der taget højde for i den danske EMC-lov idet ministeren i § 15 bemyndigedes til at fastsætte bestemmelser om, at de regler vedrørende elektromagnetiske forstyrrelser, der var gældende før 1. januar 1992, kunne forlænges til den 1. januar 1996. Disse regler fremgår af bekendtgørelse nr. 796 af 5. december 1991 om markedsføring m.v. af elektriske apparater og om elektromagnetiske forstyrrelser.

Den nugældende lov om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser er bekendtgjort ved lovbeholdtgørelse nr. 475 af 1. juni 1994.

A. Baggrunden for lovforslaget

EMC-direktivets overgangsbestemmelser vedrørende markedsføring og ibrugtagning af elektriske apparater, der ikke opfylder direktivets krav om ikke at forstyrre andre apparater og ikke selv at blive forstyrret, har ikke været tilstrækkeligt klare. Det har især været fortolkningen af begreberne markedsføring og ibrugtagning, der har givet anledning til usikkerhed og heraf følgende mulighed for forskellig praksis i medlemsstaterne. Forskningsministeren anmodede derfor med skrivelse af 5. december 1995 Europa-Kommissionen om en fortolkning af over-

gangsbestemmelserne og med skrivelse af 20. december 1995 meddelte Kommissionen sin fortolkning.

Ifølge denne fortolkning kan elektriske apparater, der ikke opfylder EMC-direktivets krav, og således ikke er CE-mærkede, markedsføres og ibrugtages efter den 1. januar 1996, hvis to betingelser er opfyldt. Disse betingelser er: a) at apparaterne enten opfylder EMC-direktivets krav eller de nationale regler om forstyrrelser, der var gældende før den 1. januar 1992 og b) at apparaterne fysisk var til stede hos grossister eller detailhandlere den 31. december 1995.

Med hensyn til spørgsmålet om, i hvor lang en periode det skal være tilladt at markedsføre og ibrugtage ikke-CE-mærkede apparater, der opfylder disse betingelser, foreslår Kommissionen, at dette overlades til afgørelse i de enkelte medlemsstater, idet man dog finder, at en periode på et år burde være tilstrækkelig.

Det foreliggende lovforslag har til formål at bringe den danske EMC-lov på linie med Europa-Kommissionens fortolkning af EMC-direktivets overgangsbestemmelser og dermed på linie med den fortolkning, de andre EU-lande ifølge Kommissionen anlægger.

I betragtning af at overgangsperioden i hvilken der har kunnet sælges ikke-CE-mærkede elektriske apparater har varet 4 år og i betragtning af at mange elektriske apparater er bragt i overensstemmelse med EMC-direktivets krav, er det skønnet rimeligt at begrænse den periode, som grossister og detailhandlere ifølge lovforslaget vil få til at afsætte deres lagre af ikke-CE-mærkede apparater, til udgangen af 1996.

Importører af elektriske apparater fra tredielande vil kun blive betragtet som grossister og således være omfattet af lovforslagets overgangsordning i de tilfælde, hvor tredielandsfabrikanten har udpeget en anden end importøren som repræsentant i Fællesskabet og hvor denne repræsentant udtrykkeligt har fået til opgave at handle i fabrikantens navn og for dennes regning i forbindelse med forpligtelserne i henhold til EMC-direktivet. En fabrikant, der samti-